

INTERVIEW 'Dat ik hier woon als timmerman, daar ben ik trots op'

'Auto's tellen' binnen voor het raam: mooie turen naar buiten

Aan het eind van zijn erf wijst Peter de Maijer (66) de verte in: een onbegrensde ruimte langs de Hondsbossche Zeevering, een stoere buffer tussen zee en land. Als hij zich omdraait en richting zijn woning kuiert, stelt hij vast het goet te hebben gedaan. „Dat ik hier woon als timmerman, daar ben ik trots op. Ik ben een trevren mens.”

Winnie van Galen
wvvan.galen@mediahuis.nl

Petten ■ Je weet niet waar je aan begint, het lekt overal, je krijgt het huis nooit dicht,' reageerde zijn moeder op Peters mededeling dat hij het huis van zijn ouders wilde kopen. zo was hij toen. Om gezondheidsredenen moest zijn vader daar weg. Zijn longen waren na een zwaar werkmanleven niet meer bestand tegen de fijnstof producerende zoute zeelucht.

Zijn ouders kochten het huis in 1955 op een velling. Een kleine woning in een rijtje met vijf andere huizen in een buurtschap iets ten zuiden van Petten en ontstaan rond 1830. Grenzend aan een vaart van waaruit Engelandvaarders een boot over het duin trokken en roeiend de oversteek waagden.

Strekdammen

Aan de vaart die in verbinding staat met het Noordhollands Kanaal, lag achter de huizen aan de Leiweg een loswal vol met materialen die het hoogheemraadschap gebruikte voor het onderhoud aan de strekdammen. Sinds de jongste kustversterkingsoperatie zijn deze golfbrekers onder het zand verdwenen. Zijn geboortehuis was destijds

het enige pand in het rijtje zonder erfpacht. Dat wil zeggen, slechts een heel klein beetje erfpacht. „Het huis paste net niet op de kavel waardoor er toch iets moest worden betaald.” Van erfpacht in het buurtje is inmiddels geen sprake meer.

In het huis aan de Leiweg groeiden negen kinderen op. Acht jongens en een meisje. Peter werd er geboren, een paar maanden nadat zijn ouders het huis in bezit kregen. Hij is nummer acht in de rij. In het begin lagen de jongens schouder aan schouder op zolder. Met zijn vlak getrokken hand maakt hij een op en neer gaande zijwaartse beweging hoe dat er uitzag.

Timmerman

Later kwamen er twee kamertjes met links en rechts tegen de wand stapelbedden. Zijn zus had een eigen slaapkamer, grenzend aan de woonkamer. Nu staat de televisie er. „Mijn oudste broer heeft er veel aan verbouwd, net als ik was hij timmerman.”

In de tijd dat ze zaterdag uitgingen, telde Peters moeder zondagochtend de schoenen om te zien of iedereen was thuisgekomen.

De lekkages zijn verholpen of het moet flink hebben gespoekt, dan wil er nog wel eens een pannetje worden neergezet. Een truc die hij van zijn ouders leerde. Soms ston-

„
Schoenen tellen om te kijken of alle kinderen na avondje uit waren thuisgekomen

ze een zoon en een dochter.

Gaandeweg de jaren is de woning aan de achterkant uitgebreid en kochten ze grond bij als die mogelijkheid zich voordoet. Zo is een deel van de vroegere loswal bij hun tuin getrokken, met een bobbel op de plek waar een duiker onderdoor loopt. Duizend vierkante meter groot is hun erf inmiddels. Sinds zijn ouders het huis kochten, is er aan het uitzicht aan de voor- en achterkant vrijwel onveranderd gebleven, als de windmolens aan het kanaal niet worden meegerend. Het buurtje staat nog altijd vrij in de ruimte, met aan het einde van de tuin tegenwoordig een ecologisch gebiedje, een walhalla voor weidevogels.

Kustversterking

Tot voor een paar jaar terug wandelden ze met de honden in het verlengde van de Leiweg zo het duin over. Op weg naar strekdam acht, hun plekkie op het strand. Sinds de kustversterking waarbij onvoorstelbare hoeveelheden zand zijn aangevoerd en de Hondsbossche Zeevering een robuuste bast kreeg, moeten ze achthonderd meter richting het dorp lopen om bij een opgang richting zee te komen.

Hij haalt er zijn schouders over op, alsoewel hij het soms jammer vindt dat-ie niet meteen in contact

De Leiweg in een grijs verleden met rechts de loswal van het waterschap.

FOTO FAMILIEBEZIT

Peter de Maijer met een van zijn kinderen.

FOTO FAMILIEBEZIT

Peter de Maijer en zijn vrouw gaan zelden op vakantie. Die vakantie is er al. Aan de **Leiweg** in Petten, dagelijks

Peter en Toky de Maijer-de Graaf voor hun huis aan de Leiweg in Petten.

FOTO MARC MOUSSAULT

met de zee is zodra hij bovenop het duin staat.

Hij komt graag op het strand, het is zijn geliefde plek, speciaal als het flink waait en er wat te juttan valt. „We hadden vroeger een houtkachel, dus moest er ook gejut worden. Hele ladingen heb ik van het strand

Op zijn geboorteplaats is hij verworden tot een honkvaste man. Ze gaan zelden op vakantie want die vakantie is er al. Die is permanent aanwezig, maken beiden duidelijk. En als ze wel weggaan 'moete met tien dagen weer terug zijn', zegt Toky. Hij met een grijns: 'Om te kijken of alles er nog staat.'

„Ik zei het vroeger altijd al dat ik hier wilde wonen. Ik ervaar hier vrijheid. Mijn andere broers en zussen hoefden niet, zij hadden al een huis. Mijn jongere broer, we schelen zes jaar, was nog te jong. Vijftien was hij toen hij met mijn ouders naar Schagerbrug verhuisde.”

Op het eind van het gesprek draait

hij zijn stoel richting het voorraam. De plek waar zijn vader graag naar buiten mocht staren, richting de toenmalige verkeersweg die pal langs het duin voerde.

Als zijn vrouw hem vroeg waar hij mee bezig was, antwoordde hij steevast: 'ben auto's tellen.' De weg is er nog altijd maar doorgaand verkeer

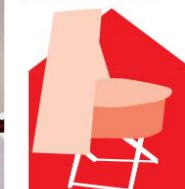
is daar niet meer, de route ligt nu oostelijk van het buurtje aan de Leiweg. Maar het antwoord op de vraag is hetzelfde gebleven als Toky aan haar man vraagt waar zijn gedachten zijn als hij naar buiten tuurt. Met een brede grijns richting zijn bezoeker: „Net als mijn vader zeg ik dan: 'auto's tellen.'”

Leiweg 3 met toen nog een kleine tuin.

FOTO FAMILIEBEZIT

MIJN GEBORTEHUIS

We portretteren bewoners van hun geboortehuis. Honkvaste types die het huis van hun ouders overnamen. Verknocht aan de plek waar ze ter wereld kwamen en opgroeiden. Voor altijd geworteld op deze plek. Meedoen met deze verhalenserie? Mail naar wvvan.galen@mediahuis.nl